

fuldstændig forbigået fru Sandy Brincks opmærksomhed, at hovedindsatsen for skattelettelserne ligger på jævne familier og jævne indkomster.

Kl. 13.00

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg fik stadig ikke noget svar på, hvad der skulle ske, hvis nu skatteministerens sikre viden om, hvordan væksten vil forme sig de næste 7 år, hvis den skulle blive udsat for bare den mindste smule udsving. Hvad skal der ske, hvis regeringens beskæftigelsespolitik måske bare er en anelse mindre effektiv, end regeringen selv foregiver, eller, hvad der jo er alle tegn i sol og måne på lige nu, arbejdsløsheden bare stiger og stiger? Skal der ske sociale nedskæringer, eller skal skatten stige igen? Det synes jeg faktisk folk har et krav på at vide.

Jeg vil også godt høre: Hvordan stemmer det her overens med, at man i andre sammenhænge taler om, at forenkling er et vigtigt mål i skattepolitikken, og man så laver et tiltag, som nu gør det umuligt i et i forvejen kompliceret skattesystem for almindelige skatteydere at beregne deres egen skat?

Og så vil jeg sige, at man altså skal høre meget, før ørerne falder af, altså at det her skulle være en lettelse i bunden. Jeg gentager: Alle danskere, især dem, der bruger velfærdsydelse mest, men alle danskere får en velfærdsregning på 2.000 kr. for det her. Skattelettelserne er på 5.000 kr. til direktøren, 1.500 kr. til kassedamen og 0 kr. til kontanthjælpsmodtageren. Hvis det er at lette i bunden, så vil jeg meget, meget nødig se, når regeringen letter i toppen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg bliver desværre nødt til at plage skatteministeren lidt mere med det såkaldte økonomiske råderum, som regeringen altså har besluttet er der, for skatteministeren siger i sit svar til mig: Ja, måske har regeringen nok brugt råderummet til det yderste, måske. Det er, som om det alligevel er sådan, at der er lidt elastisk.

Men er det ikke rigtigt, at det altså ikke er 10,6 mia. kr., som står henne i hjørnet i en kasse, som man bare kan gå hen og tage af? Det er jo det, man har gjort med Dansk Folkeparti. Men de står der ikke. De 10,6 mia. kr. er der kun under forudsætning af, at man som punkt 1 kan øge beskæftigelsen med 85.000 personer og som

punkt 2 kan holde den offentlige vækst på 0,5 pct.

Det er da ikke noget, der bare kommer automatisk. Det er jo noget, som er en konsekvens og må følge af, hvad regeringen i øvrigt foretager sig. De 85.000 personer mere i beskæftigelse skal være der, og det er derfor, at det er sådan lidt fatamorgana, at man siger, at 10,6 mia. kr. er en eller anden form for absolut størrelse, som står i en kasse ovre i hjørnet, som man så går rundt og tager af. Men nu har man taget dem alle sammen, og så er det bare, at jeg spørger: Hvis der kommer nogle og vil tage noget mere, hvor skal de så tage det?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg efterlyste et svar fra skatteministeren på det forhold, at regeringen har valgt at bryde den aftale, som man indgik med Det Radikale Venstre, om, at de besparelser, som vi fandt fra arbejdsmarkedsreformen, skulle gå til at sætte skatten ned på arbejde.

Faktum er altså det, for lige at gentage situationen, at det, der overhovedet sikrede, at vi kan sidde i den situation i dag, at vi diskuterer en skattenedsættelse, var, at vi fik hul igennem, og at vi fik skaffet nogle penge, som gjorde, at regeringen selvfølgelig måtte gå ud og finde nogle flere penge, for at det kunne komme til at se ud af noget. Men vi fandt de første penge i arbejdsmarkedsreformen, som skulle bruges, uanset hvor lidt det var. Hvis regeringen så kunne finde flere penge at lægge oveni, og det mener regeringen så at den har kunnet, så kunne man også bruge dem, men man skulle bruge de penge fra arbejdsmarkedsreformen, og det har man valgt ikke at gøre.

Det er et klokkeklart aftalebrud, og det vil jeg gerne have at skatteministeren forholder sig til.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Til det sidste vil jeg blot henvise til side 3 i lovforslaget, og til det første omkring vækstproblematikken, som hr. Buksti peger på igen og igen, vil jeg bare lige sige: Hr. Buksti erkender, at 2010-målsætningen baseres på en vækst – 0,7 pct., 0,5 pct., o.k. – men på en vækst. Men hr. Bukstis partikollega, fru Sandy Brinck, siger: Der er slet ikke penge til noget som helst, vi skal have øget brugerbetalingen.

Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at hvis man tilslutter sig 2010-erklæringen, så er der en